

עין משפט
נר מצוה

[illegible][illegible]

פ:

בשלשה עשר א' פשיידא.
פ' פטם שאניא

משיירת ולהי היכא דלא חזינן לא
חיישינן ביו דאפי' גררה פשט שאין

משיירת אבל היבא דחוינן חייסין
כיון דפעמים משיירת ובי"ד לעולם
משיירת ואפי' לא חוינן חייסין וגי
בשר אפילו חוינן לא חייסין דלעולם
לא תשיירת ואפי' אפי' כרבי זירא:
היינו תשע חנויות. לפי מה שפ"ה
לענין בדיקה לא נהירא
לר"י דהיי' מייתי ראה מתשע חנויות
הוא ספיקא דאורייתא ואולינן לאחמר
דכיון דמשיירת דרבינן הוא בלאמרינן
בסמךון פקדו י"ל דליידי כגון שלא
ביטל ועוד קשה דגבי תשע חנויות
ליכא חזקה היתר אבל הכא אוקמה
אחזקת בדוק דהא צדוק מייירי ראי
הוא הכי פשיטא דגבי בדיקה וגורא
לר"י דלענין שחיטא עכבר לבית
ונמצא קבשי א' שרי לאכילה אי לאו
ואם תמחר כ' אחא עכבר וטקל מהני
צינורין אחאי חשיב ל' קבשי מאי
בטורא נמצא כפי עכבר מומחא ב' נכרי דבפ' גיד הנשה (חולין זא. וסא)
פריך לרב דלמר בשר שמתעלם מן
העין אסור במנומא הלך אחר הרוב
ומנשי שמומא ציד נכרי ואומר ר"י
הדיכא משיירת כשלאני טלקת מן
הקבוע שנולד הספק במקום קביעות
אבל אם לא ראינו הוה ליה כפירש
ואולינן במר רובא ובי' דאורייתא
במתרבויות (נבחים דף עג.) ובי' נבחים
שמתרבו בחטאות המתות או שזור
הנסקל אחאי ימותו כולם נכשניהו
וידיניהו וינמא כל דפריש מרובא
פריש אפי' שבער נולד הספק במקום
קביעות שאפי' תסור דלא הוי קבוע
גמור שחליטור מערבין ביהמר ואפי'

יִכָּר וּמִדְרַבָּן אֶסְרוּ בְּקִבּוּעַ זֶה דְּמִדְרָא
כִּשְׁהָאִסּוּר יָדוּעַ בְּמִקּוּמוֹ וְלֹהֲכִי נִמְי גו

יכר ומדרגתו אפרו בקצוה וה למדוראיתא חשבי קצוה אלף
 להאסור דיוה נתקמו ואלף נמי גוריר התם טפי שמא יקח
 הקצוה מנתלה כיון שהיא האסור דיוה: דריבוי שתי קפוט.
 הך סוגיא דמדמה דיקתא חמך לשתי קפוט לא אחי כ"ל דמוק
 שוליה הערל (יבמות פ"ג) הך דשמי קפוט חמך חולין על התמורה
 לאחי כ"ל ימנו לאלף צפי התם צריכה להגדירה איש מדמי חמך לא

וזה כהן והזין. על שפת הנזיר: לידע אם זכר אם נקבה. וזהו תרבוז או מבני הבית היה ושלחמיו שם להגיד לאתו מה מיניו ושכמין בין טומאת ועוברת וזכר למי טומאת ועוברת נקבה ולא נזכר אוטו סתם על אזהרת נפש לא יטמאין והזין בו בזרז והפסל לא ראה ועיבוריהו ממחילה על המעט: **שחולדה**
וצרדלם מזונין שם. ושם חור חולדה וצרדלם פומח טפה הוא וגינדריו וחרקין וזה האהיל: **רוח הפלה.**
שפיר מלא רוח אלה תמלא לומר רוח היה כלומר לכל אלה הוצרך שמה רוח הוא ואידי וזין סאן לא טומאת זכר ולא טומאת נקבה וזה ארלה שהוא וזין קרוביו לראות אם יש ארלה או נקבה:

וְכִי יִשְׁכַּח וְיִשְׁכַּח אֶת־כָּכָל
 נִקְבָּה הוּא קָטָנִי הִכִּי
 וּפִילָה אִם נָפַל הַפִּילָה
 הַפִּילָה לִידֵעַ אִם זָכָר
 בְּעֵית אֵימָא הָתָם וְדָא
 הַבְּרַדְלָם מִצּוּיִן שָׁם
 שְׁעָתָא נְהִי דִישׁוּרִי
 וְדָא גִרְרוּם בַּהֲרֵיא
 נְהִי דוּדָא אִכְלוּם וְאִם
 תִּמְרִייהוּ אִמְרִינָן וְמִי
 גִרְרָה חוֹלְדָה וְהָא
 יִירָנִיחֵנוּ בְּצַנְעָה שְׁלָא
 וְאִמְרָא אֲבִי לֹא קָשִׁיא
 בְּשִׁלְשָׁה עֶשֶׂר בְּשִׁלְשָׁה
 וְנִלְחָנוּ בְּתִי לֹא מִצְנַעָא
 כִּיחָא רִיפְתָּא בְּכוּלָהּ
 וְכִי חוֹלְדָה נְבִיאָה הִיא
 בִּסְרָא וְלֹא אִפִּי עַד
 מִרָא אֲלֵא אִמְרָא רַבָּא
 בְּצַנְעָה שְׁמָא חֲמוּל
 בְּדִיקָה אַחֲרֵי תֵנִיא
 אִכּוּל חֲמִין אַחַר בְּדִיקָה
 יִירָנִיחֵנוּ בְּצַנְעָה שְׁלָא
 צִפְנִינוּ וְיִהְיֵא צֶרֶךְ בְּדִיקָה
 יִירָה שְׁמָא יֵנִיחַ עֶשֶׂר
 וְכִינֵי בִּלְמַד וְאִחֵר
 וְשָׁקֵל וְלֹא יִדְעִין אִי
 קָל הֵינֵנוּ תִשְׁעֵי חֲנִיּוֹת
 קָל הֵינֵנוּ סִיפָא דִתְנָן
 מוֹכְרִין בָּשָׂר שְׁחוּטָה
 לֵהּ וּלְקָה מֵאַחַת מֵהֶן
 לֵהּ לְקָה סָפִיקוּ אִסּוּר
 וְכִי שְׁנֵי צִיבּוּרִין אֶחָד
 וְלִפְנֵיהֶם שְׁנֵי בָתִּים
 יֵנִיחֵנוּ בָרוּךְ וְאִתּוּ שְׁנֵי
 צִצָה וְאִחֵר שָׁקֵל חֲמִין
 עֵייל וְהִי לֵהֲאִי עֵייל
 נָן וְשְׁתֵּי קוֹפּוֹת אַחַת
 תִּרְמוּהָ וְלִפְנֵיהֶם שְׁנֵי
 וְאִחֵר שֶׁל תִּרְמוּהָ
 מוֹתְרִין שְׁאֵנִי אוֹמֵר
 נִפְלוּ וְתִרְמוּהָ לְאִחֵר
 דְאִמְרִינָן שְׁאֵנִי אִתּוּ
 בְּתִרְמוּהָ

מוחרין לור כנחמלה אפי' אין בקוּפּוּס כּדי לטעלות הסכא פארו
ומאָה שאט אוממרים חולין לתוך חולין נפלו אלמא תלין לקולא
הימור בהימור ואיסור באיסור ואע"ג דליכא למימור איפכא הכא נמי
לקולא תלין ואמריין החמך נכנס לשאינו דיוק והנהל לדיוק:
בחרומא
יא וכולה שמעתא מיירי שבהכר כל כך גדול דליכא למימור דאליה:
הלך

[illegible]

אלנמ"ס פוטויישיי
[פוטויישי], חולדה
(אלנמ"ס היא מלה ערביה).

ובא כהן והציץ בו. כהן
חכם היה ומורה הנוראות
ומתסין להורות לה ימי

[illegible]